

Tisztelt ünneplő közönség, kedves barátaink!

A tavaly nyáron a Magyar Művészeti Akadémia jóvoltából a Székely Nemzeti Múzeum nagyszabású képzőművészeti kiállítást szervezhetett a Pesti Vigadóban.

A sikeres, csaknem négyezer látogatót vonzó tárlat megnyitóján elmondtuk, hogy a kiállítással az a célunk, hogy a történelem viharai által megtépzott magyar nemzeti öntudatot, az összetartozás érzését erősítsük.

Hogy mi erdélyiek ne csak fogadók, hanem kultúra adók is legyünk! Mert Istennek hála maradt még Erdélyben magyar kultúra, van amit megmutatni a világnak.

Szebb dolog adni mint kapni. Ez lehetne a mottója a mai ünnepségnek is, hiszen a díjazottak mindenike túllépett a sors által rászabott szerepen és adott valami többletet magából a szűkebb-tágabb értelemben vett közösség számára.

Szűkebb-tágabb közösség...ez nálunk Erdélyben különösen fontos. Nekünk a magyar kultúra legkeletibb erődjeként úgy kell dolgoznunk, hogy a minket körülvevő népekben ne ellenséges érzületet, hanem rokonszenvet ébresszünk.

Úgy vagyunk a magyar kultúra szerény követői, hogy vigyázunk a párbeszédre, az emberi hangra.

Biztos vagyok benne, hogy a mai díjazottak közül sokan osztják a véleményem:

Nagy rang, nagy kitüntetés a mai. Meg kell osztanunk az örömet elődeinkkel, akik pénz és taps nélkül tették a dolgukat a mostaninál nehezebb időkben. És meg kell osztanunk a dicsőséget munkatársainkkal, barátainkkal, akik nap mint nap hitet és bátorítást adnak munkánkhoz!

A Magyar Örökség díjazottai nevében köszönöm a bizalmat, a gondoskodást, köszönöm a szervezők odaadó munkáját és köszönöm, hogy ennyi csillogó szemű lelkes emberrel ünnepelhettünk együtt!

Sepsiszentgyörgy, 2019. március 23.

Vargha Mihály